

ใบความรู้ การใช้เครื่องหมายวรคตอนในภาษาไทย

เครื่องหมายวรคตอน คือ เครื่องหมายที่ใช้เขียนกำกับคำ กลุ่มคำ ประโยค หรือข้อความให้เด่นชัดเพื่อให้อ่านได้ถูกต้อง และช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายได้ชัดเจนขึ้น

มหัพภาค .

- ใช้เขียนไว้หลังตัวอักษร เพื่อแสดงว่าเป็นอักษรย่อ เช่น ม.ค. คำเดี๋ยว มกราคม
- ใช้เขียนไว้ข้างหลังตัวอักษรหรือตัวเลขที่บอกลำดับข้อ เช่น ๑. ก. หรือ ๑. ๒.

ในกรณีที่มีหัวข้อย่อย ให้ใส่ลำดับข้อย่อยไว้หลังจุด เช่น

๑.๑ อ่านว่า หนึ่งจุดหนึ่ง

๑.๑๐ อ่านว่า หนึ่งจุดสิบ

๔.๑๒ อ่านว่า สี่จุดหนึ่งจุดสิบสอง

- ใช้คั่นระหว่างช่วงกับนาทีเพื่อบอกเวลา เช่น

๙.๓๐ น. อ่านว่า เก้านาพิกาสามสิบนาที

- ใช้เป็นจุดทศนิยม แล้วจุดทศนิยมให้อ่านตัวเลขเรียงกันไป เช่น

๑๐.๗๕ อ่านว่า ส่องจุดสามสี่ห้า

๑๐.๗๕๕ วินาที อ่านว่า สิบจุดเจ็ดห้าวินาที

๔.๕๖๗ เมตร อ่านว่า สี่จุดห้าหาก杰็ดเมตร

เสมอภาค =

ใช้เขียนคั่นกลาง เพื่อแสดงความข้างหน้ากับข้างหลังว่ามีส่วนเท่ากัน เช่น $2+2=4$

จุลภาค ,

- ใช้คั่นจำนวนเลขนำจากหลักหน่วยไปที่หลัก ๓ หลัก เช่น ๑,๕๐๐ อ่านว่า หนึ่งพันห้าร้อย
๒,๓๕๐,๐๐๐ อ่านว่า ส่องล้านสามแสนห้าหมื่น

- ใช้ในหนังสือประเภทพจนานุกรมเพื่อคั่นความหมายของคำที่มีความหมายหลาย ๆ อย่าง เช่น บรรเทา ก. ทุเลาหรือทำให้ทุเลา, ผ่อนคลายหรือทำให้ผ่อนคลายลง

ທີ່/ພ.ເມ

วงศ์สีบ หรือ นخلกิจ ()

- ใช้กันข้อความที่ขยายหรืออธิบายไว้เป็นพิเศษ เพื่อช่วยให้เข้าใจข้อความนั้นได้แจ่มแจ้งขึ้น เช่น มุขย์เดิสร้างโลก (ความโลก) โถะ (ความโกรธ) และโมหะ (ความหลงผิด) ให้เกิดขึ้นในใจของตัวเอง
 - ใช้กันข้อความที่บอกที่มาของคำหรือข้อความ เช่น ชลี (กลอน) ก. อัญชลี, ไห้ว ใช้กับหัวข้อที่เป็นตัวอักษรหรือตัวเลข ซึ่งอาจจะใช้เพียงคร่าวๆ หมายความเล็กปิดก็ได้ เช่น (ก) หรือ ก) (๑) หรือ ๑) ใช้กับนามเต็มที่เขียนใต้ลายมือชื่อ เช่น รัณติยา พرحمประเสริฐ
(นางรัณติยา พرحمประเสริฐ)

ยัติภังค์ --

- ใช้แยกพยานค์เพื่อบอกคำอ่าน โดยเขียนไว้ระหว่างพยานค์แต่ละพยานค์ เช่น เสมา อ่านว่า เส-มา
 - ใช้ในความหมายว่า “ถึง” เพื่อแสดงช่วงเวลา จำนวน สถานที่
 - เวลา ๙.๐๐ – ๑๐.๓๐ น. อ่านว่า เวลาเก้าโมงิก้าถึงสิบนาฬิกาสามสิบนาที มีผู้ชุมประมวล ๑๐ - ๒๐ คน อ่านว่า มีผู้ชุมประมวลสิบถึงยี่สิบคน ระยะทาง นครนายก – จันทบุรี อ่านว่า ระยะทางนครนายกถึงจันทบุรี
 - ใช้เขียนแสดงลำดับย่อของรายการที่ไม่ต้องใส่ตัวอักษร มีรายการคร่าว ๆ ดังนี้
 - พิธีเปิดงาน – รำยาวพร
 - ดนตรีบรรเลง – ปิดงาน

อัลป์ประกาศ “ ”

- ใช้เพื่อแสดงว่าคำหรือข้อความนั้น เป็นคำพูดหรือความนิยมคิด “ขอให้ทุกคนตั้งใจจริง แล้วจะประสบความสำเร็จ ”
 - ใช้เพื่อเน้นคำหรือข้อความนั้นให้เด่นชัดขึ้น เช่น คำว่า “ตตะโก้” พจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้ให้ความหมายไว้ว่าหมายถึง “ชื่อชนมชนิดหนึ่งทำด้วยแป้งข้าวเจ้ากวนเข้ากับน้ำตาลใส่เท้าหรือข้าวโพดเป็นตันกีได้ หยดหน้าด้วยกะทิกวนกับแป้ง ”

ปรัศนี ?

- ใช้เมื่อสิ่งสุดความหรือประโยชน์ที่เป็นคำถ้า เช่น ทำไมเธอถึงมาโรงเรียนสาย ?

อัศจรรย์ !

- ใช้เขียนหลังคำ วลี หรือประโยชน์ที่เป็นคำอุทาน เช่น อื้ออี้ ! มาจังเลย
- ใช้เขียนหลังคำเลียนเสียงธรรมชาติ เพื่อให้ผู้อ่านทำเสียงได้เหมาะสมกับเหตุการณ์ในเรื่องนั้น ๆ เช่น โครม !

ไม้มก หรือ ยมก ๆ

- ใช้เขียนหลังคำ วลี หรือประโยชน์ เพื่อให้อ่านซ้ำคำ วลี หรือประโยชน์ อีกครั้งหนึ่ง เช่น
 ๑. เด็กเล็ก ๆ อ่านว่า เด็กเล็กเล็ก
 ๒. ในวันหนึ่ง ๆ อ่านว่า ในวันหนึ่งวันหนึ่ง
 ๓. แต่ละวัน ๆ อ่านว่า แต่ละวันแต่ละวัน

ໄປຢາລນ້ອຍ ๆ

- ใช้ลักษณะคำที่รู้กันดีแล้วโดยละเอียดส่วนท้ายไว้เหลือแต่ส่วนหน้าของคำพอเป็นที่เข้าใจ เช่น
กรุงเทพฯ คำเดิมคือ กรุงเทพมหานคร

ไปยالใหญ่ ๆ ล ฯ

ใช้สำหรับลงทะเบียนข้อความข้างท้ายที่อยู่ในประเพณีเดียวกันซึ่งยังมีอีกมาก แต่ไม่ได้นำมาแสดงไว้ เช่น สิ่งของที่ซื้อขายกันในตลาดมี เนื้อสัตว์ ผัก น้ำตาล น้ำปลา ฯลฯ

สัญประกาศ

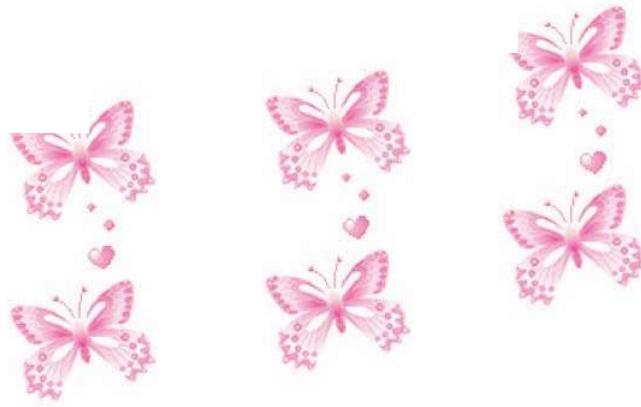
ใช้จดไว้ได้คำหรือข้อความที่สำคัญ เพื่อเน้นให้ผู้อ่านสังเกตเป็นพิเศษ เช่น หลักการอ่านตัวเลขบันทึกพิมพ์รวมอยู่ในหนังสืออ่านอย่างไร-เขียนอย่างไร

บุพลสัญญา ” ”

ใช้แทนคำหรือข้อความที่อยู่บรรทัดบนเพื่อไม่ต้องเขียนซ้ำอีก

ทับ /

ใช้ขัดหลังจำนวนเลข เพื่อแบ่งจำนวนย่อยออกจากจำนวนใหม่ เช่น บ้านเลขที่ ๕๖/๓๔๒ อ่านว่า บ้าน - เลข - ที่ ห้า - สิบ - หก ทับ สาม - สี่ - ส่อง

ใบความรู้ คำย่อ หรืออักษรย่อ

คำย่อ หรืออักษรย่อ ช่วยให้ถ้อยคำสั้นลง จึงนิยมใช้เพราะสะดวกในการสื่อสาร การอ่านต้องอ่านเต็มคำ การเขียนอักษรย่อให้ใช้เครื่องหมายพัก (.) ตามหลังอักษรย่อแต่ละตัวหรือคำ

ตัวอย่างอักษรย่อ

อักษรย่อ	คำเต็ม	อักษรย่อ	คำเต็ม
อ.	อาจารย์, วันอังคาร, อำเภอ	บ.	บาท
ต.	ตำบล	ม.	มหาวิทยาลัย, มรดก, เมตร, หมู่บ้าน
จ.	จังหวัด, วันจันทร์	น.	ทิศเหนือ, นาฬิกา
ถ.	ถนน	จ.ม.	จุดหมาย
ม.ค.	มกราคม	รพ.	โรงพยาบาล
ก.พ.	กุมภาพันธ์	รร.	โรงเรียน, โรงแรม
มี.ค.	มีนาคม	สต.	สถานศึกษา
เม.ย.	เมษายน	ต.ช.	เด็กชาย
พ.ค.	พฤษภาคม	ต.ญ.	เด็กหญิง
มิ.ย.	มิถุนายน	น.ส.	นางสาว

อักษรย่อ	คำเต็ม	อักษรย่อ	คำเต็ม
ก.ค.	กรกฎาคม	พญ.	แพทย์หญิง
ส.ค.	สิงหาคม	ครม.	คณะกรรมการ
ก.ย.	กันยายน	ส.ส.	สมาชิกสภาพนราชนคร
ต.ค.	ตุลาคม	พ.ศ.	พุทธศักราช
พ.ย.	พฤษจิกายน	นสพ.	หนังสือพิมพ์
ธ.ค.	ธันวาคม	ค.ศ.	คริสต์ศักราช
ตร.	ตรวจ	ผอ.	ผู้อำนวยการ
ททท.	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	ตธ.ว	ตารางเวลา
อบต.	องค์การบริหารส่วนตำบล	ตธ.ม.	ตารางเมตร
อบจ.	องค์การบริหารส่วนจังหวัด	กกต.	คณะกรรมการการเลือกตั้ง
พวจ.	ผู้ว่าราชการจังหวัด	พ.ร.บ.	พระราชบัญญัติ
รร.จป.	โรงเรียนนายร้อย พระจุลจอมเกล้า	ว/ด/ป , ว.ด.ป.	วัน เดือน ปี
ส.ค.ส.	ส่งความสุข	ทุลเกล้าฯ	ทุลเกล้าฯ ทูลกระหม่อม
โปรดเกล้าฯ	โปรดเกล้าฯ โปรดกระหม่อม	น้อมเกล้าฯ	น้อมเกล้าน้อมกระหม่อม

ใบงานที่ ๐๓ อ่านได้ ใช้เป็น วรรคตอน อักษรย่อ

ตอนที่ ๑ เลือกอักษรย่อ เขียนหลังคำเต็มให้ถูกต้อง

๙๐ กม./ชม.

ม.

ททท.

๘.๑๕ น.

ส.ส.

มิ.ย.

ครม.

รร.

ด.ช.

๑๕.๒๕ บ.

๑. เด็กชาย
๒. โรงเรียน
๓. มหาวิทยาลัย
๔. สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร
๕. แปดนาฬิกาสิบห้านาที

๖. มิถุนายน
๗. คณะกรรมการทรัพย์สินรัฐธรรมนูญ
๘. สิบห้าบาทยี่สิบห้าสตางค์
๙. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
๑๐. เก้าสิบกิโลเมตรต่อชั่วโมง

ตอนที่ ๒ บอกชื่อเครื่องหมายวรรคตอนที่พับในประโยค

คุณยายจะเกย์ยันอายุราชการในปี พ.ศ. ๒๕๕๙
เครื่องหมายที่พับ **มหัพภาค**

๑. งบประมาณการก่อสร้างบ้านประมาณ ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
เครื่องหมายที่พับ

๖. เจ้าลูกชนุน (ผู้ءอง) เดินนำหน้า อ่านว่า เจ้า
ลูกชนุน วงศ์ผู้ءอง เดินนำหน้า
เครื่องหมายที่พับ

๒. เด็ก ๆ ไม่ควรใช้เวลา กับ การเล่นเกม
ให้นำเงินไป
เครื่องหมายที่พับ

๗. “ไปโรงเรียนตั้งใจเรียนนะลูก” แม่พูด
เครื่องหมายที่พับ

๓. นายอำเภอเข้าเฝ้าฯ พระเจ้าอยู่หัว
เครื่องหมายที่พับ

๘. โอลิมปิก ! วันนี้คุณแต่งตัวสวยงามมาก
เครื่องหมายที่พับ

๔. ความกตัญญูตัวเวที เป็นเครื่องหมายของคนดี
เรียกว่า

๙. นักเรียนห้อง ป.๖/๖ น่ารักทุกคน
เรียกว่า

๕. $๕+๕ = ๑๐$
เครื่องหมายที่พับ

๑๐. เมืองไทยมีผลไม้หลายชนิด เช่น เงาะ มังคุด
ทุเรียน มะละกอ ฯลฯ
เครื่องหมายที่พับ

ใบความรู้ การอ่านอักษรนำ

การอ่านคำที่มีอักษรสูงนำ เช่น

ขณะ	ชนบ	ขنم	ขนาด
ເຂົ້າຢາວ	ຈລາດ	ໄລນ	ຈອນ
ຄລຳ	ຄວາຍ	ຄັນດ	ຄລນ
ສນານ	ສລັບ	ສນອງ	ສມອງ

การอ่านคำที่มีอักษรกลางนำ เช่น

ຕວາດ	ຈມູກ	ຈຣິຕ	ຈຮັສ
ຕນຸ	ຕວັດ	ຕລກ	ຕລາດ
ອຮ່າມ	ອຮ່ອຍ	ອນເກ	ອນາດ
ຕລວດ	ຕວາດ	ຈຽວດ	ຈຣິຕ

ข้อสังเกตคำที่มีอักษรสูงนำและคำที่มีอักษรกลางนำ

๑. คำข้างต้น พยางค์ ๑ ออกเสียงพยัญชนะตัวหน้าประสมกับระหว่าง (ออกเสียง อะ เพียงครึ่งเสียง) พยางค์ที่ ๒ ออกเสียงพยัญชนะตัวที่ ๒ ประสมกับระหว่างและพยัญชนะสะกดตามที่ปรากฏ โดยออกเสียงวรรณยุกต์ตามเสียงพยัญชนะตัวหน้าคล้ายมี **ห** นำ

๒. คำอักษรนำชี้งพยัญชนะตัวหน้า เป็นอักษรสูง หรือเป็นอักษรกลางนำ

ພຍັນຍະຕວຫລັງ เป็นอักษรต่าเดียว คือ **ົ ລ ນ ມ ຢ ລ ວ** และออกเสียงพยางค์ที่ ๒ คล้ายมี **ຫ** นำ เช่น

ຜລິຕ	อ่านว่า ພະ – ທລິດ	ຜຮັງ	อ่านว่า ຜະ – ທຮັງ
ເຄວຕ	อ่านว่า ສະ – ແວດ	ສຍາມ	อ่านว่า ສະ – ແຍາມ
ສວສດື່	อ่านว่า ສະ – ຫວດ	ກນກ	อ่านว่า ກະ – ກນກ
ຕວາດ	อ่านว่า ຕະ – ຫວດ	ຈມູກ	อ่านว่า ຈະ – ຫມູກ
ອຮ່ອຍ	อ่านว่า ອະ – ຫຮ່ອຍ	ຈຣິຕ	อ่านว่า ຈະ – ຫຣິຕ

คำบางคำแม้มีลักษณะเข่น ข้อ ๑ และข้อ ๒ แต่ไม่นิยมอ่านพยางค์ที่ ๒ เหมือนมี **ห** นำ

ชนิชธร

ขะ – นิด – ถາ

ขมา

ขะ – มา

ศรัณย

สะ – รั้น – ยู

สมัญญา

สะ – มั้น – ยา

สมາathan

สะ – มา – ทาน

สมາธิ

สะ – มา – ทิ

กนิษธร

กะ – นิด – ถາ

อนัตตา

อะ – นั้ด – ตา

คำที่มี **ห** นำ

หยุมหยิม

หนักหนา

หรูhra

หยูงใหญ

แหงนหงาย

หลังไหล

หัว่นไหว

หมากหมม

คำที่มีพยัญชนะตัวเป็น ห นำพยัญชนะตัวหลัง คือ **ง ญ น ມ ຍ ร ล ว**ไม่ออกเสียงตัว **ห** แต่ออกเสียงพยัญชนะตัวหลังให้มีเสียงวรรณยุกต์ตามตัว **ห**

คำที่มี อ นำ

อย่า อุยู่อย่างอยากได้

ของเชา

อยู่ อาย่างคนตัวเบา

สุขล้ำ

อย่าง อยากอยู่อย่าอา

แต่ได้

อยาก อยู่อย่างอย่าย้า

เหล่านี้ อ นำ

คำที่มีพยัญชนะตัวหน้าเป็น อ นำ ย ไม่ออกเสียง อ แต่เสียงวรรณยุกต์ของ พยางค์ออกเสียงตามพยัญชนะ อ มี ๕ คำ ได้แก่ **อย่า อุยู่ อาย่าง อยาก**

หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชุดภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ใบงานที่ ๐๔ อักษรนำ จำได้

คำชี้แจง ตอนที่ ๑ ขีดเส้นใต้คำที่เป็นอักษรนำ

ผล	สนุก	สบ	ขนาด	สมาชิ
ฉลาก	สยอง	ขยาย	จริง	อยู่
หน้าว	ตลาด	ตราด	ผลิต	แขวน
จรวด	ขลาด	กนก	อยาก	หนอง
สวาย	สาย	หนัก	แกลง	หวาน

ตอนที่ ๒ ยกตัวอย่างคำอักษรนำเพิ่มเติม อย่างน้อยข้อละ ๒ คำ

๑. คำที่ มี ฉ นำ ล
๒. คำที่มี ห นำ ม
๓. คำที่มี ท นำ ม
๔. คำที่มี ส นำ ม
๕. คำที่มีอักษรกลางนำอักษรต่อไปเดียว

